

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐιδεποιήσεις καὶ ἀγγελμαὶ κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Φόνος καὶ ὄπλοφορία.

Τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου κατὰ τὴν ἐνταῦθα θέσιν Κόκκαλη ἐτραυματίσαν κατὰ τὸν πόδα διὰ πολυκρότου εὐζωνον τινὰ, τὴν ἑσπέραν τῆς ἐπομένης ἀπέκτειναν κατὰ τὴν ἰδίαν θέσιν δι' ἀσήμαντον αἰτίαν γύφτον τινὰ ἐκ τῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ «ἀγίας Αἰκατερίνης» ἐγκαταστημένων. Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ συνοικίᾳ ἀγίου Διονυσίου καὶ εἰς τὴν ἐκεῖ οἰκωπωλείαν ἐφρονεῦθη ὁ Κωνσταντῖνος Ῥοδόπουλος διὰ μαχαίρας, ἐργάτης τῶν ἐργοστασίων τοῦ κ. Τριάντη. Αἱ περιστάσεις τοῦ τελευταίου τούτου φόνου εἰσὶν ἀξιοθρήνητοι. Ὁ φονευθεὶς εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸ οἰκωπωλεῖον μετ' ἄλλου καὶ ἐκεῖ ἐνέτυχε τὴν φονέα μετ' ἄλλων ἐβρισκόμενον. Ἄνευ αἰτίας ὁ τελευταῖος οὗτος, Σωτήριος Κούτρας τοῦνομα, ἐπετέθη κατὰ τοῦ συντρόφου τοῦ Κ. Ῥοδόπουλου, οὗτος δὲ παρετήρησεν ἀπλῶς εἰς αὐτὸν τὸ ἄτοπον τῆς συμπεριφορᾶς του ταύτης· τοῦτο μόνον ἤρκεσεν εἰς τὸν φονέα ἵνα ἐξαγάγῃ τὸ πολυκρότον ὃ ἔφερε καὶ νὰ πυροβολήσῃ δις κατ' ἐκείνου ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τοῦ πυροβόλου νὰ σύρῃ τὴν μάχαιραν ἣν καὶ ταύτην ἔφερε μετ' ἑαυτοῦ καὶ νὰ κατενέγκῃ δι' αὐτῆς φοβερὸν θανατηφόρον ἱ τραῦμα εἰς τὰ νῶτα αὐτοῦ. Ὁ τραυθεὶς ἐξέπνευσε ἀθῶραι, ὁ φονεὺς δὲ καὶ οἱ συντρόφοι αὐτοῦ ἔσχον τὸν καιρὸν ν' ἀπέλθωσιν ἀνενόητοι ἐν μέσῳ τῆς ἐπικρατησάσης συγχύσεως. Ὁ φονευθεὶς ἦτο νεαρὸς ἐργάτης ἐτῶν περὶπου 27, ἐντιμὸς δὲ καὶ φιλοπυχώτατος καὶ μόνος προστάτης γραίας μητρὸς καὶ τριῶν ἀνηλικῶν ἀδελφῶν οἵτινες ἀποφρονίσθησαν οὕτω διὰ τοῦ φόνου τούτου δευτέραν ἤδη φοράν. Ἐκ τοῦναντίου ὁ φονεὺς, καθ' ὃ λέγεται, εἶναι ἀνήρ βιαίους χαρακτικῆς, εὐεπίφορος δὲ εἰς τὸ ἐγκλημα, διότι πρὸ ἐτῆς περίπου ἔτους ἐτραυματίσεν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, κατὰ τὴν ὠμοπλάτην ἀστυνομικόν τινα κλητῆρα. Ὡς βλέπουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἡμεῖς ἐνταῦθα κατεδικάσθημεν νὰ θρηνώμεν ἐπὶ ἀπαισιῶν φόνων οὐδεμίαν ἐχόντων ἀφορμὴν σπουδαίαν, καθαρῶς δὲ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς καὶ ἀκώλυτου ὄπλοφορίας. Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν οἱ παρ' ἡμῖν ἐπισυμβαίνοντες φόνος καὶ τραυματισμοί, οὔτε ἀφορμὴν ἄξιαν λόγου ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον, οὐδ' εἰσὶ ἀποτελέσματα ἔχουσι, ἐκδικήσεως ἢ αἰσχροκερδείας, ὡς ἀλλαχοῦ, ὅπταν καὶ ἡ πρόληψις αὐτῶν ἀποβαίνει δυσχερής, ἀλλ' εἰσὶ σχεδὸν πάντοτε ἀποτελέσματα στιγμιαίων ἐξάψεων ἐν καπηλείῳ καὶ ἄλλοις παρομοίοις τόποις καθ' ὃς ἡ προχειρότης τῶν ὄπλων κάμνει θήματα καὶ πτώματα. Μικραὶ ἐριδες ἐν καπηλείῳ, αἰτίνας ἄνευ ὄπλων ἤθελον καταλήξαι εἰς μίαν ὕβριν, ἢ τὸ πολὺ εἰς ἐν ῥάπισμα, παρ' ἡμῖν καταλήγουσιν εἰς ἕνα ἢ πλεῖον τέρους φόνους, εἰς ἕνα ἢ πλειοτέρους τραυματισμούς, διότι ἡ προχειρότης τῶν ὄπλων κατέστησε τοὺς διαπληκτιζομένους θρασυτέρους, οἵτινες ἐν τῇ ἐξάψει κατέφυγον εἰς αὐτὰ καὶ ὡς εἶπεν, ἀσυνειδήτως ἐγένοντο αὐτουργοὶ φοβερῶν ἐγκλημάτων. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἤδη φορά καθ' ἣν καταγγείλαμεν τὴν ἀκώλυτον παρ' ἡμῖν ὄπλοφορίαν ὡς μόνην αἰτίαν τῶν παρ' ἡμῖν ἐπισυμβαίνοντων φόνων καὶ τραυματισμῶν, σχεδὸν δὲ πάντες πρὸ καιροῦ εἰσὶ πεπεισμένοι ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν φόνων καὶ τραυματισμῶν τούτων δὲν θὰ συνέβαινον ἐὰν ἡ ὄπλοφορία δὲν ἦτο τόσο γενικὴ καὶ δὲν εἰσίδροφόρουσαν ἅπαντες μεχοὶ τῶν δωδεκαετῶν παιδιῶν. Ἐντούτοις μόνον οἱ ἐντεταλμένοι παρ' ἡμῖν τὴν πρόληψιν τῶν ἐγκλημάτων δὲν θέλουσι νὰ κατανοήσωσι τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε εἶδαμεν αὐτοὺς στρέψαντας τὴν ἐνεργείαν αὐτῶν κατὰ τῆς ὄπλοφορίας, τῆς πολυτόκου ταύτης μητρὸς τῶν ἐγκλημάτων. Ὅλοι ἐνταῦθα ἀπαισιῶν ὄπλων διενεργεῖται ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν· αἱ κατὰ τῆς παράνομου ὄπλοφορίας σοφαὶ διατάξεις τῶν ἀστυνομικῶν ἡμῶν νόμων ἐκοιμήθησαν πρὸ πολλοῦ ἄνευ ἐλπίδος ἐξεγέρσεως ὑπὸ τοιοῦτου ὄρους βιοῦντες ἐνταῦθα ἐν πόλει μεγάλη, πολλὰς παρεχούση ἀφορμὰς ἐρίδων καὶ διαπληκτισμῶν εἶναι ἀρὰ γὰρ παράδοξον ἐὰν συνεχέστατα θρηνοῦμεν ἐπὶ ἀπαισιῶν φόνων ὧν ἡ ἀφορμὴ ἐστὶ μηδαμινὴ καὶ ἐπὶ ἀδίκων θυμάτων; Εἶναι ἀπίστευτος ἡ γενικότης τῆς ἐνταῦθα παράνομου ὄπλοφορίας ὄπλα φέρουσι σχεδὸν ἐν τῷ φανερῷ τὰ δύο τρίτα τῶν κατοίκων, πολλοὶ μαθηταὶ τῶν σχολείων, πολὺ δὲ φοβούμεθα μὴ καὶ γυναῖκες φέρουσι τοιαῦτα παρ' ἡμῖν ὑπὸ τὴν μεταξίνην αἰσθητὰ των. Περὶ τοῦ καθολικοῦ τῆς παρ' ἡμῖν ὄπλοφορίας δύναται τις νὰ πεισθῇ ἐὰν κατὰ τύχην εὑρεθῇ εἰς μέρος ἔθθα ἀρχόνται διαπληκτιζόμενοι τρεῖς ἢ τέσσαρες πρὸς ἀλλήλους καὶ μετ' ὀλίγων ὑπεισέργονται ἄλλοι, εἴτε λαμβάνοντες μέρος εἰς τὸν καυγᾶν, εἴτε παρεμβαίνοντες πρὸς εἰρηνοποίησιν· τότε βλέπει ὅτι πάντες αὐτοὶ φέρουσι ὄπλα παντοῖα, πολλάκις δύο καὶ τρία ἕκαστος, ἄτινα πάλλουσιν εἰς τὸν ἀέρα, εἴτε πυροκροτοῦσι, τὰ ὁποῖα ρίπτουσι σφαῖρας δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἀλλοίμονον εἰς ὄντινα ἔχει τὴν κακὴν τύχην νὰ διαβαῖν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν πλησίον τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Τοιαύτη κατάστασις καθιστῶσα τὴν ζωὴν ἡμῶν προβληματικὴν, εἶναι τί ἀνεξήγητον καὶ σχεδὸν, τερατώδες ἐν πόλει μεγάλη ὡς ἡ ἡμετέρα, ἐν ἣ ἐδράζουσιν ἀρχαὶ ἀνώτεραι καὶ κατώτεραι καὶ ἰσχύουσι νόμοι κατὰ τῆς ὄπλοφορίας αὐστηρώτατοι. Καὶ ἐντούτοις αὕτη ἡ ἐλεεινὴ κατάστασις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἔστι μέσον θεραπείας. Καὶ ἐντούτοις, ἐπανκλαμβάνομεν, ἔχομεν σοφούς καὶ αὐστηρωτάτους κατὰ τῆς ὄπλοφορίας νόμους· ἔχομεν δὲ λαὸν εὐάγωγον καὶ φοβούμενον τὴν ἀπειλὴν τοῦ νόμου. Ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐπιτελέσας ἐνταῦθα ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὁ μακαρίτης Βούλγαρης Ἰλαρχος καὶ ἐπιμεληθεὶς τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν παλληκαρίων, μετ' ὧν ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπον τῆς ἐνεργείας, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας δὲν ἐνεφυλλοχόρουν ριτζάδες καὶ μπιλιέττα τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, κατῴρωσεν ὥστε τὰ παλληκάρια νὰ ἐξέρχωνται ὡς γυναῖκες. Εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτελέσμα ἔφθασεν ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Παπαγιαννακόπουλος ἀστυνομεὺσας ἐνταῦθα θρασυτέρον. Δέκα πρόστιμα εἰς ἑκάστην πόλιν ἢ κομόπολιν, μέχρι διακοσίων δραχμῶν καὶ δέκα ὀ-

πλων πραγματικαὶ δημεύσεις, ἦσαν ἱκανὰ νὰ περιορίσωσι κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ κακὸν· τὸ ἕτερον ἥμισυ ἤθελε τὸ ἐξαλείφει ἡ διηκεκὴς ἐπίβλεψις τῶν δημοσίων ὁργάνων.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρέπει νὰ εἴπωμεν εἰς συμπλήρωμα τῆς σειράς τῶν συλλογισμῶν οἵτινες μᾶς ἄγουσιν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι παρ' ἡμῖν τὰ κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς υἰείας ἐγκλήματα ἀφείλονται εἰς τὴν ἀνοχὴν τῆς παράνομου ὄπλοφορίας ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, αἰτίνας οὕτω ἐνθαρρύνουσι τὸ ἐγκλημα ἐκ περιωπῆς. Ὅλα τὰ χρειώδη τοῦ βίου κατήνησαν ἀπροσπέλαστα εἰς τὴν ἡμετέραν πτωχὴν καὶ ἐργατικὴν τάξιν, ἐνεκεν τῶν δασμῶν καὶ τῶν φόρων. Τὰ εὐθυνώτερα πράγματα ἐν τούτοις παρ' ἡμῖν εἰσὶ τὰ ὄπλα· ὅλοι δυνάμεθα νὰ προμηθευθῶμεν ἐξ αὐτῶν ἄνευ πολλῆς στενοχωρίας· ἀντὶ δεκαπέντε δραχμῶν ἔχετε ὠραῖον καὶ ἀσφαλὲς πιστόλιον, ἀντὶ εἴκοσι πολυκρότον, ἀντὶ πέντε μόνον φοβερὰν μάχαιραν ἐπὶ τῆς λεπίδος τῆς ὁποίας ἀναγιγώσκειτε καὶ αἰμοχαρεῖς στίχους. Ὁ φορολόγος ἐφείσθη τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὄπλων, ἐνῶ οὐδενὸς ἐφείσθη. Ὁ πτωχὸς ἐργάτης, ὁ ἐντιμὸς τεχνίτης, ὁ θέλων νὰ διαθρέψῃ τὸ νεογόνον του, νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν ζωὴν, ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ μισθώσῃ τροφὸν, δι' ὀλίγου πεποκυομένου ἐλβετικοῦ γάλακτος, δὲν δύναται νὰ προμηθευθῇ ἐν τυτίον τοιοῦτου, διότι ὁ δασμὸς τὸ κατέστησεν ἰσάξιον μετ' ὀλόκληρον τὸ ἡμερομισθίον του· ὁ φονεὺς ὁ μελετῶν τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ζωῆς τοῦ ὁμοίου του, εὐρίσκει πρόχειρον καὶ εὐθυνώτατον τὸ ὄργανον τῆς καταστροφῆς. Τόσον ἀνετράπησαν παρ' ἡμῖν οἱ ὅροι αὐτοῦ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, διὰ νὰ προστατευθῇ ἐπισήμως τὸ ἐγκλημα.

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι ἐφ' ὅσον εἶναι φανερὸν ὅτι τὰ δύο τρίτα τῶν παρ' ἡμῖν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων ἀφείλονται εἰς τὴν παράνομον ὄπλοφορίαν καὶ ὅτι αὕτη οὐ μόνον δὲν διώκεται παρὰ τῶν ἐντεταλμένων τὴν διώξιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ προστατεύεται διὰ τῆς ἀνοχῆς των, ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ἐγκλημα προστατεύεται ἐκ περιωπῆς, ἐκ τῶν δημοσίων γραφείων καὶ ἐκεῖ δέον νὰ ζητηθῇ καὶ νὰ κτυπηθῇ, ἐὰν θέλωμεν νὰ καθαρῶσιν τὸν τόπον ἐκ τῆς εἰδεχθεστέρως ἀσχημίας.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω μελέτης παραθέτομεν σχετικὰς τινὰς περὶ ὄπλοφορίας διατάξεις τῶν νόμων, τὸ μὲν ἵνα τὰς ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην πάντων, διότι ὡς φαίνεται παρὰ πάντων ἠλησμονήθησαν τελείως, τὸ δὲ ἵνα δειχθῇ ὅτι οἱ κατὰ τῆς ὄπλοφορίας νόμοι εἰσὶν ἐπαρκεῖς, καὶ ὅτι ἀνεπαρκεῖς εἰσὶ μόνον οἱ κεκλημένοι εἰς τήρησιν καὶ ἐφορμογὴν των.

Αἱ διατάξεις αἱ παρ' ἡμῖν κανονίζουσαι τὰ κατὰ τὴν ὄπλοφορίαν, κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν ὄπλων εἶναι: Τὰ ἄρθρα 620, 621 καὶ 622 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἔχοντα οὕτω:— «Μὲ κράτησιν ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἀπηγορευμένα ὄπλα ὅστις λαβὼν παραγγελίαν νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐπισκευάσῃ τοιαῦτα ὄπλα, δὲν εἰδοποιεῖ εὐθὺς τὴν ἀρχὴν περὶ τούτου ὅστις κατασκευάζει, ἐπισκευάζει ἢ πωλεῖ οἰαδήποτε ὄπλα, εἰς παιδάς ἢ

ἀνθρώπους, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῆ διὲ ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν πείραν καὶ προσοχὴν περὶ τὴν γρῆσιν τῶν τοιούτων, ἢ ἐκ μέρους τῶν ἑσῶν εἶναι φόβος κατασχέσεων αὐτῶν, ὅστις δίδει εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους πυρίτιδα.» — «Ὅστις μετέρχεται ἐμπόριον ὕλων ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ πυρίτιδος χωρὶς νὰ ἔχη τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρι ἐξ ἑβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀσυγχωρήτου τούτου ἐμπορίου, ἐάν ᾖναι ἐκ τῶν ἀπιγορευμένων, δημεύονται τὰ δὲ λοιπὰ πωλοῦνται δι' ἐξῶθεν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πταιστοῦ.» — «Ἐπὶ κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἑβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον πενήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις φέρει πυροβόλα ἢ ἄλλα ἀπιγορευμένα ὄπλα, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀποδείξῃ παραχρῆμα ὅτι ἔχει πρὸς τοῦτο ἀδειαν τῆς ἀρχῆς. Τὰ ὄπλα καὶ τὰ πυροβόλα ταῦτα δημεύονται.» Διάταγμα δὲ τὸ τοῦ 1833 κανονίζει τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας ὀπλοφορίας ἧτις παρέχονται εἰς ὄρισμένας τάξεις ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ παντοίας ἐγγυήσεως ἄλλα δὲ διατάγματα ὡς τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1834, τὸ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1836 τὸ περὶ «Δημοτικῆς Ἀστυνομίας» τὸ 11 Ἰουνίου 1835 προέβλεψαν περὶ διαφόρων σχετικῶν περιπτώσεων, ἐπηκολούθησαν δὲ ἀλλεπάλληλοι Ἰπουργικαὶ ἐγκύκλιοι ἐρμηνευτικαὶ τῶν νόμων καὶ προτροπικαὶ εἰς τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν παράθεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορευτικῶν τῆς ὀπλοφορίας διατάξεων, εἶναι περιττὸν νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς εἰς τὸν νόημα ἀναγνώστην κατὰ πόσον ἐτηρήθησαν αὐταὶ παρ' ἡμῶν καὶ κατὰ πόσον περιέστειλαν τὴν πρὸς τὸ σιδηροφορεῖν τάξιν, ἧτις κατέστη πάγκοιτος πανταχοῦ τοῦ κράτους συνήθεια, ἀφοῦ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῆ παρ' ἡμῶν ὅτι πανταχοῦ καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν πόλεων, αὐτῶν τῶν Πρωτευουσῶν Νομαρχιῶν, κατασκευάζονται φοβερὰ ὄπλα καὶ πωλοῦνται δημοσίᾳ ὡς ἐμπόρευμα πρωτίστης ἀνάγκης, εἰς τὸν τυχόντα, εἰς παῖδια, ἀκόμη καὶ εἰς γυναῖκας ὅτι πάντες ὀπλοφοροῦμεν καὶ ἐν περιπάτοις καὶ ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν διατριβαῖς ἄλλως τε αὐτὴν τὴν ἀγρίαν καὶ βάρβαρον κατὰ γρῆσιν ἀνομολογοῦσι σχεδὸν ἅπαναι αἱ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι καὶ ταύτην περιφῶνται εἰς μάτην νὰ ἄρῶσιν χάριν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως.

Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ ἡμετέρου ὑδραγωγείου γενομένη τόσον καταφανῆς κατὰ τὸ ἕρος τοῦτο ἀποτελεῖ ἐνταῦθα τὸ ἀντικείμενον γενικῆς σχεδὸν ὁμιλίας καὶ πάντες ἐρωτῶσι μετὰ τινος ἀνησυχίας τί θὰ γίνωμεν ἀνεῦ ὕδατος καὶ εὐλόγως ἀνησυχῶσιν οἱ ἡμέτεροι συμπολίται, διότι οἰοσθήσονται συνοικισμὸς δὲν δύναται νὰ ἔχη ὑγιεῖαν, καθαριότητα, εὐμάρειαν ἀνεῦ ἀφθονοῦ ὕδατος, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ σοφὸς ἡμῶν Νομοθέτης διὰ τοῦ ἔθρου 3 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 νόμου δὲν ἐπιτρέπει νὰ γίνῃ πόλις, ὅτε κώμη εἰς μέρος ἐνθα δὲν ὑπάρχει, ἢ δὲν δύναται νὰ οἰκονομηθῇ ἄλλοθεν ἰκανὴ ποσότης ποτίμου ὕδατος ὑγιεινοῦ.

Ἐντούτοις ἡμεῖς ἐνταῦθα μ' ὄλον ὅτι ἔχομεν πηγάς ὕδατος πλουσίας καὶ πρὸς μεταφορὰν τοῦ ὕδατος εἰς τὴν πόλιν διὰ σιδηροῦ ὑδραγωγείου ἐδαπανήσαμεν ἑκατομμύρια δραχμ. διατελούμεν ἀνεῦ ὕδατος καὶ σχεδὸν κατατριχόμεθα ὑπὸ δίψῃς. Μόνον ἐπὶ ὄρισμένας ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ βραχυτάτα χρονικὰ διαστήματα, ἔχομεν ὕδωρ, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τῆς ἡμέρας ὥρας, ὡς καὶ καθ' ὄλον τὴν νύκτα, ἀπὸ τῆς θῆς ἐσπερινῆς μέχρι τῆς πρωῆς ὕδωρ δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει! Κατάστασις ταιαυτή ἐμφανεῖ ἀβελητηρίαν ἀξιοθρήνητον

τῶν ἀρροδίων, ἀρχῶν, ἀδικουσι δὲ καὶ ἑαυτὰς αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ καὶ τὴν πόλιν ἀδιαφοροῦσαι ἐντελῶς περὶ κανονικῆς διαρρυθμίσεως ἀντικειμένου τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὁποῦ καὶ ὑποφέρουσιν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ ἐν ἐκτάκτῳ τινὲ ἀπροσδοκῆτῳ περιπτώσει, μέγιστα δύναται νὰ προκύψωσι δυστοχήματα. Ἐάν ἢ ἢ μετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ, ἐν τῇ ἀδρανεῖα καὶ ἀνικανότητι αὐτῆς ἠλησμένως ποῖα εἶχεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναπόφευκτα καθήκοντα, ἢ διοικητικὴ ἀρχὴ ὄφειλε πρὸ μικροῦ νὰ τὰ ἐποθυμίση πρὸς αὐτὴν δι' ὑπομνήσεως μὴ ἐπιδεχομένης ἀναβολῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντεταλμένων. Διότι ἄλλως, τί πράττει ἐνταῦθα ὁ κ. Νομαρχῆς καὶ διατί εἶναι Νομαρχῆς παρ' ἡμῶν; Πολυάνθρωπος πόλις, ἢ δευτερεύουσα τοῦ Κράτους, ἀφθόνους πηγὰς ἔχουσα ὕδατος, διὰ τὴν κακὴν δὲ διαχείρισιν αὐτοῦ, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται, ἀπολαύουσα αὐτοῦ ἐπ' ἀλίγισταις ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου, δὲν εἶναι τερατώδες καὶ δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν ἀμεριμνομέριμναν τοῦ κ. Νομαρχοῦ; Οὐδεὶς ἐν Πάτραις δύναται νὰ πῇ ὕδωρ ὅταν δίψῃ, ἀν δὲν ἔχη ἀποταμιευμένον τοιοῦτον διὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνυδρίας. Εἶναι ὁμοῦς εὐκόλον καὶ κατορθωτὸν εἰς πάντας τοὺς κατοίκους, ἢ τοιαύτη ἀποταμίευσιν ὕδατος καὶ ὅλης τῆς ἀναγκαίας ποσότητος; ἀν δὲ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνυδρίας συμπέσῃ νὰ διέλθῃ τῆς πόλεως, λόγῳ ὑψηρῆς ἀπόσπασμα ἵππικου καὶ ἔχει ἀνάγκην νὰ πῶσιν οἱ ἄνδρες ὕδωρ, νὰ ποτισθῶσι δὲ οἱ ἵπποι; ἀν συμπέσῃ, κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας καὶ τὴν νύκτα μάλιστα, ὡς συνήθως συμβαίνει, νὰ καταλάβωσιν ὡδύνας τοκετοῦ τινὰ τῶν γυναικῶν τῶν ὀλιθίων κατοίκων; ἀν τὴν (ὅπως συνέβη ἄλλοτε ἐνταῦθα καὶ ἀπέθανε γράϊα γυνὴ δι' ἐλλείψιν ὕδατος) εἰς ἀσθαινοῦντα, ἢ αἰφνης βαρέως ἀσθενήσαντα, νὰ διαταχθῇ λουτρὸν πρὸς σωτηρίαν. Πῶς θὰ οἰκονομηθῶσιν αἱ ἀνάγκαι αὐτοῖς; Ἄν, δ' μηδέποτε γένοιτο, συμβῆ ἐν μέσῃ νυκτὶ πυρκαϊά; Πρέπει νὰ τρέξωσιν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην εἰς τὸν Δημαρχον, οὗτος νὰ πέμψῃ πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ κλειδοκράτορος τῶν ὑδάτων, καὶ τῇ εὐδελείᾳ τούτου νὰ χορηγήσῃ ὕδωρ ἄλλ' εἶναι δυνατὸν εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τὰς ἀπρόοπτοις, νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀναγκαῖος καιρὸς μέχρι τῆς χορηγήσεως ὕδατος; ἀτυχῶς συχνὰ ἢ ἐνίοτε συμβαίνει τὸ ἐναντίον, ἔχομεν δὲ τὸ προμνησθὲν παράδειγμα ὅτι κινδυνεύουσας γράϊας γυναικὸς, διετάχθη παρὰ τῶν ἰατρῶν λουτρὸν θερμὸν, μὴ ὑπάρχοντος δὲ ὕδατος, ἢ γυνὴ ἐκείνη ἀνεπαύθη τὸν αἰώνιον ὕπνον, ἕως νὰ εὐρεθῇ ὕδωρ! Εἰς ταιαυτὴν κατάστασιν καὶ ὑπὸ τοιοῦτου ἀπρόοπτου κινδύνου, διατελούμεν ἀπένηται δι' αὐτῶν ἢ μὲν δημοτικὴ ἀρχὴ ἀδρανεῖ, ἢ δὲ διοικητικὴ ἐπιδεικνύει ὄλον αὐτῆς τὴν μηδαιμνότητα.

Τὴν ἀξιοθρήνητον ταύτην κατάστασιν δικαιολογεῖ τοῦλάχιστον λόγος τις ἐγκείμενος εἰς δυσκολίαν ἀνυπερβλήτους ἢ εἰς περιπτώσεις δυσμενεῖς; Οὐδὲν αὐτῶν αἱ πηγαὶ τοῦ ὕδατος παρ' ἡμῶν εἰσι πλουσιώταται καὶ ἀποδίδουσιν ὕδωρ ἰκανὸν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκαις τοῦ πληθυσμοῦ ὀγδοήκοντα τοῦλάχιστον χιλιάδων ψυχῶν μηχανικῶν ὑδραγωγείον, δι' ὃ ἐδαπανήθησαν πολλαὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων δραχμῶν, διανέμει τὸ ὕδωρ ἐπισημονικῶς, θεραπεύει ὅλας τῶν κατοίκων τὰς ἀνάγκαις, καὶ παρέχει τὴν εὐκολίαν τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ὕδατος εἰς πάσαν ἄλλην ἀνάγκην τῆς πόλεως.

Ἄλλὰ πῶς περιήλθομεν εἰς τὴν ἀνυδρίαν ταύτην ἐν μέσῳ τῆς ἀφθονίας ὕδατος καὶ πῶς ὑφίστάμεθα τὸ μαρτύριον τοῦ μυθολογουμένου Ταντάλου; Καὶ τοῦτο ὀφείλομεν εἰς τὴν ἐλλείψιν πάσης διαχειριστικῆς ἰκανότητος παρὰ ταῖς ἡμετέρας δημοτικαὶς ἀρχαῖς. Αὐταὶ παρέλαβον ἔργον ἐντελέστατον, δυνάμενον νὰ ἐπαρκέσῃ ἐν πληρότητι εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκαις πληθυσμοῦ διπλασίου τοῦ ὑπάρχοντος καὶ τὸ κατήνησαν σχεδὸν ἄχρηστον διὰ τὸν τόπον. Ἐβδείξαν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου

τὴν ἀβελητηρίαν ἐκείνην ἧτις τὰς χαρακτηρίζουσι ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ὀφείλομεν ὄλον ἡμῶν τὴν κακοδαιμονίαν. Τὸ παρ' ἡμῶν ἀριστον ἔργον τῆς διοχέτεσεως, ὅπως κατασκευάσθῃ εἶναι προωρισμένον νὰ χορηγῇ ἀδιαλείπτως καὶ διηνεκῶς τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, διὰ δημοσίων κρηνῶν δεκαοκτῶ μὲν διηνεκοῦς ῥοῆς, τῶν δὲ λοιπῶν διὰ πίεσεως, νὰ παρέχῃ δὲ ὕδωρ διηνεκῶς εἰς τὰς ἰδιωτικὰς λήψεις, ὅποταν αὐταὶ ἴδρυνται κατὰ τοὺς μηχανικοὺς ὅρους καὶ ἐξασφαλίζονται διὰ τῶν ἀναγκαίων μηχανημάτων. Ἄλλ' ἡ δημοκοπία καὶ ὁ κομματισμὸς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν παρέλυσαν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ ἔργου, διότι προσέθησαν τετραπλασιασὰς σχεδὸν δημοσίας κρήνας διηνεκοῦς ῥοῆς ἐν τῇ ἄνω καὶ κάτω πόλει, ἀνεῦ ἀνάγκης καὶ πρὸς ἀπλήν ἰκανοποίησιν ἀπαιτήσεων παραλόγων ἐπέτρεψαν λήψεις ὕδατος ἀφθόνου ἀνωθεν τῆς δεξαμενῆς ἀπευθείας ἐκ τοῦ μεγάλου ἀγωγοῦ σωλήνος εἰς τινὰς ἀποκέντρους συνοικίας, εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας καὶ εἰς χωρὶα ἀκόμη; ἔχορηγησαν εἰς ἐργοστάσια καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα ὕδωρ ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου ὅσον ἐδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκαις ὅλης τῆς πόλεως; ἐπέτρεψαν εἰς ἰδιώτας νὰ τρυπῶσιν ὡς θέλει ἕκαστος τὸ ὑδραγωγεῖον καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐξ αὐτοῦ ὅσον θέλουσιν ὕδωρ ἀνεῦ κανονιστηρίων, χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν καὶ τὸν κόπον νὰ εἰδοποιῶσιν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἢ νὰ λαμβάνωσιν τὴν πρὸς ταῦτο ἀδειαν τῆς ἐλευθερίας ταύτης, ἢ μᾶλλον τῆς ἀκολασίας ἐπωφελοῦμενα ὅλα τὰ παρ' ἡμῶν πνευματικὰ ἐπιτεύγματα εἰς ἀλύπητα; ἄλλοι δὲν ἔλαβον ὕδωρ ἀπευθείας, ἀλλὰ τὸ εἰσῆγαγον εἰς τὰς οἰκίας των διὰ τῶν εισόδων ἢ τῶν αὐλῶν των ἐκ τῶν λήψεων τῶν γειτόνων των ἐκ τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων εἶναι καὶ ἡ ἴδρυσιν πρωτοτύπων τὸ εἶδος κρηνῶν ἔξωθεν τῶν μικρῶν παντοπωλείων τῶν συνοικίων, αἵτινες δύναται νὰ ὀνομασθῶσιν ἡμιδημοσῆσαι, διότι ἐνῶ κυρίως ὑπηρετοῦσι τὰς ἀνάγκαις τῶν παντοπωλείων ἐκείνων, θεραπεύουσι καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν περιόικων, οἵτινες ἀφικνοῦνται μέχρι τοῦ σημείου ὅπως ἕκαστος κάτοικος ἔχῃ εἰς τὴν ὕδραν του καὶ μίαν κρήνην.

Ἰπὸ τοιοῦτους ὅρους λειτουργοῦν τὸ ἡμέτερον ὑδραγωγεῖον ἢ τὸ φυσικὸν νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν περιήλθε καὶ εὐρίσκειται κατάστασιν, μὴ χρησιμεῖον πλέον εἰς τίποτε, ἢ μᾶλλον χρησιμεῖον μόνον ὡς αἷτα πληρωμῆς θαυράτων τόκων τοῦ κεφαλαίου τῆς κατασκευῆς του. Ἄλλαι πόλεις ὀλιγώτερον ἔχουσι ὕδωρ τῆς ἡμετέρας πληροῦσι δι' αὐτοῦ ὅχι μόνον ὅλας τὰς ἀμέσους ἀνάγκαις τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθαριότητος. Αὐτὸς ὁ Πειραιεὺς, ἔχει ὀλίγιστον σχετικῶς πρὸς τὰς Πάτρας ὕδωρ, δι' ἀντλίας λειτουργούσης δι' ἀτμοῦ ὑψοῦμενον ἐν τῇ δεξαμενῇ, ἵνα ἐκ ταύτης διοχέτεται εἰς τὴν πόλιν, καὶ μολαταῦτα, τὸ ὕδωρ διηνεκῶς καὶ ἀφθόνως ἐκ τε τῶν δημοσίων κρηνῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν οἰκίας, διότι ἐκεῖ καλῶς καὶ κανονικῶς διαχειρίζεται. Ἄλλ' ἠλησμονήσαμεν ὅτι αἱ Πάτραι εἶναι ὁ τόπος τῆς παραλύσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀρχίας τῶν νόμων.

Ἄν κατατριχόμεθα λοιπὸν ἐνταῦθα ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος, ἀλλ' ἐκ τῆς κακίτης τῆς θανδαλικῆς ὡς εἶπεῖν διαχειρίσεώς του. Κανονίζομένης τῆς χρήσεως τοῦ ὑδραγωγείου ἐπὶ τὸ ἀνθρωπινότερον τὸ ὑπάρχον ὕδωρ τῆς πόλεως ἤθελεν ἐπαρκέσῃ εἰς ἀπάσας τὰς ἀνάγκαις αὐτῆς καὶ ἤθελε περισσεύει ἀφεύκτως. Τοῦτο οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν.

Διὰ τοῦτο μετ' ἀκρας ἀπορίας ἠκούσαμεν ὅτι ὁ ἀρτι ἐκλεχθεὶς Δημάρχος ἡμῶν καὶ μὴ ἀναλαβὼν εἰσέτι τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα, διασκέπτεται ἐκ τῶν προτέρων μετὰ μηχανικῶν καὶ ἄλλων περὶ ἐξευρέσεως τῶν δυνατῶν μέσων τῆς ἐπαύξεως τοῦ ὕδατος καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς λειψυδρίας ὑπ' ἧς κατατριχόμεθα, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο μελετᾶται ἡ διοχέτευσιν εἰς τὴν πόλιν

Έλλης τινος πηγής, τῆς λεγομένης τοῦ Μπάλα, πόρω τῆς πόλεως κειμένης καὶ δεομένης πρὸς δι-
οχέτευσιν νέας δεξαμενῆς καὶ νέων ἀγωγῶν σω-
λήνων.

Δὲν φρονοῦμεν βεβαίως ὅτι τὸ ἄρθρον ὕδωρ, τὸ περιττὸν, βλάπτει πάλιν τινὰ, φρονοῦμεν μά-
λιστα τοῦναντίον ὅτι καὶ οἱ ὑγιεινοὶ ὄροι αὐτῆς
καὶ ἡ καθαριότης βελτιοῦνται διὰ τοῦ ἀφθονοῦ
ὑδατός· ἀλλ' ὑπὸ τὰς οικονομικὰς περιστάσεις
ἐρ' εἰ ὁ ἡμέτερος Δῆμος εὐρίσκειται δὲν εἶναι ἡ-
μι-ἐπιτετραμμένον νὰ σκεπτόμεθα ἀκόμη περὶ
τοῦ περιττοῦ, ἀλλὰ μόνον περὶ τοῦ ἀναγκαίου.
Ἐρ' ὅσον εἶναι ὑποδεδειγμένον καὶ ἀναμφισβή-
τητόν ὅτι τὸ ὕδωρ δὲν σπανίζει παρ' ἡμῖν διὰ
τῆς ἐνδεῖας ἢ ἀνεπάρκειαν τῶν πηγῶν ἀλλὰ διὰ
τῆς ἐνδεῖας καὶ τῆς διοικητικῆς στειρότητας τῶν
δημοτικῶν ἀρχόντων, ἡ ἡμετέρα φροντίς πρέπει
μᾶλλον νὰ στραφῇ περὶ τὴν δημοτικὴν ἀνικανό-
τητα ἢ περὶ τὸν ἀσκοπον πολλαπλασιασμένον ἀν-
τικειμένου, ὅπερ ὅσον ἄρθρον καὶ ἀν' ἀποβῆ, πάν-
τοτε θὰ λείπῃ ἀπὸ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας
τοῦ τόπου, εἴαν δὲν διαχειρίζεται προπόντως. Ἐ-
άν τὸ ὑπάρχον ὕδωρ ἀφθονῇ, πρὸς τί νὰ προσθέ-
σωμεν νέον, ὑποβαλλόμενοι εἰς ὑπερόγκους χρη-
ματικὰς δαπάνας, δι' ἣν θὰ δευδόμεθα τὴν οἰ-
κονομικὴν κατάστασιν τοῦ δήμου; Ἐρ' ὅσον δὲν
ἔχομεν διαχειριστικὴν ἱκανότητα ἀρκούσαν πρὸς
ἐξασφάλισιν τῶν δημοτικῶν κτημάτων, καὶ ἀ-
φύμιον ἕκαστον νὰ πράττῃ ἐπ' αὐτῶν ὅτι εἴαν
θέλῃ, ὅχι μόνον ἀν' διοχέτευσιν τοῦ ὕδωρ τῆς
πηγῆς Μπάλα, ἀλλὰ καὶ ἀν' μεταφέρωμεν τὸ ὕ-
δωρ ὅλων τῶν πηγῶν τοῦ Παναχαϊκοῦ, τὸ ὕδωρ
πάλιν θὰ σπανίζει διὰ τὰς πραγματικὰς ἀνά-
γκας τῶν κατοίκων καὶ θὰ εὐρισκόμεθα πάντο-
τε εἰς ἡν κατάστασιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην
εὐρισκόμεθα καὶ σήμερον.

Ἡ μέριμνα ὅθεν τῆς νέας δημοτικῆς ἀρχῆς ἔ-
πρεπε νὰ στραφῇ πρῶτον περὶ τὴν διακανόνισιν
τοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεως, περὶ τὴν θεραπείαν
τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ πληγῶν καὶ περὶ τὴν ἐ-
ξασφάλισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας του καὶ
εἴαν μετὰ τοῦτο τὸ ὕδωρ δὲν ἤθελεν ἀφθονῆσαι,
τότε νὰ ἐγκύψῃ περὶ τὴν μελέτην τῶν μέσων δι-
ῶν τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως ἤθελεν αὐξήσῃ. Διὰ
τοῦτο, ἡμεῖς τοῦλάχιστον, ἐρ' ὅσον ἡ ὀλιγότης
τοῦ ὑδατός δὲν προκύψῃ μετὰ τὴν κανονικὴν λει-
τουργίαν τοῦ ὑπάρχοντος ὑδραγωγείου, θέλομεν
ἀποδοκιμάσει καὶ θεωρήσει ἔργον ἐσχάτης ἀπρο-
σύνῃς πᾶσαν ἀπόπειραν δαπανηρὰν πρὸς ἐπαύξη-
σιν τοῦ ὑπάρχοντος ὑδατός τῆς πόλεως, ὅπερ, ἐπα-
ναλαμβάνομεν καλῶς διανεμόμενον ἦναι πλέον
ἢ ἐπαρκές εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Τὴν
ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεών μας τούτων πιστεύ-
ομεν ὅτι δὲν θ' ἀμφισβητήσῃ ὁ νέος ἡμῶν Δῆ-
μαρχος καὶ ὅτι μετὰ φιλοτιμίας θὰ ἐργασθῇ ἐπὶ
τοῦ προκειμένου.

Ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου
τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Προκειμένου νὰ ἐκδικασθῇ κατ' αὐτὰς ὁ συν-
ταχθεὶς κατάλογος τῶν φόρων τῶν ἐπιτηδευμά-
των, δὲν ἐθεωρήσαμεν ἀσκοπον νὰ πραγματευθῶ-
μεν ἐν ὀλίγοις ζήτημα τι ἀναφῆν μετὰ τὴν σύν-
ταξιν τῶν ἐφετεινῶν καταλόγων, καὶ τὸ ὅποιον
παρακαλοῦμεν τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως Σὴν ἐπι-
τροπὴν, νὰ βασανίσῃ ὀλίγον καὶ ἐξενέγκῃ τὴν οἰ-
κίαν γνώμην τῆς.

Μεταξὺ τῶν ἐπιτηδευματικῶν ὑπάρχει καὶ ἡ
τάξις τῶν οἴνεμπόρων καὶ οἴνοπωλῶν. Ὁ ἐπιχει-
ρήσας τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐπιτη-
δευμάτων, θέλων φαίνεται νὰ παρουσιάσῃ δι-
εγμάτα τῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφοσιώσεώς του,
περιήλθεν ἅπαντα τὰ οἴνοπωλεῖα τῆς πόλεως καὶ
καταγράφων ὡς ἐπιτηδευματίας τοὺς οἴνοπώλας
διὰ βαρυτάτου ποσοῦ, κατέγραψε συγχρόνως ὡς
ποιούτους καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν οἴνων,

τοὺς μὴ ἀγοράζοντας ξένας σταφυλάς, ἀλλὰ πα-
ράγοντας καὶ πωλοῦντας τὸν οἶνον τῶν ἐκ τῶν
ἰδίων τῶν ἀμπέλων, φρονῶν ὅτι οὕτω ἐκπληροῦ-
εὐθόκως τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ ὑπηρεσίαν, ὡς αὐ-
ξάνοντων τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν
γνωρίζομεν εἴ ἐκ προθέσεως ἢ ἐκ πλάνης ἐγέν-
ετο ἡ τοιαύτη κατὰρσις τοῦ καταλόγου ὡς
πρὸς τὴν ἀνωτέρω τάξιν τῶν ἐπιτηδευματικῶν· ὁ-
πωσδήποτε ὅμως τὸ τοιοῦτον γεγονός ἐμφαίνει
τὴν μονομερῆ τῶν ἀρμοδίων προσοχὴν, ὅπως πα-
ρασκευάσῃς κατάλογον ὅσον οἶον τε ἐξογκώμε-
νον ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς ἀκριβοῦς συντάξε-
ώς του, ἐνῶ ἔπρελλαν νὰ ποιῶσι χρῆσιν τῶν αὐ-
τῶν μέτρων διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου
ὡς καὶ τὰ τῶν πολιτῶν.

Ἀλλὰ μήπως οἱ τοιοῦτοι ἰδιοκτῆται τῶν οἴ-
νων καταλήγονται πράγματι μεταξὺ τῶν ὑπα-
γομένων εἰς φόρον ἐπιτηδευματικῶν καὶ ἐπομένως
ἀδίκως ῥίπτονται εἰ ἀνωτέρω μομφαί; Οὐχὶ βε-
βαίως διὰ τὰ ἑξῆς.

1) Διότι ὁ νόμος περὶ ἐπιτηδευμάτων δι-
κίων περὶ οἴνεμπόρων καὶ οἴνοπωλῶν, ἐννοεῖ διὰ
μὲν τοὺς πρῶτους, τοὺς ἀγοράζοντας σταφυλάς
παρὰ τῶν ἰδιοκτῆτῶν καὶ κατασκευάζοντας οἴ-
νον πρὸς πώλησιν, μετερχομένους δ' ὡς ἐκ τούτων
τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἐμπορῶν καὶ κερδοσκοπῶν·
δὲ δὲ τοὺς δευτέρους, αὐτοὺς τοὺς πωλοῦντας
ἀπομικρῶς τοὺς οἴνους, εἴτε τῶν οἴνεμπόρων εἴτε
τῶν κτηματικῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς μετασχηματί-
ζοντας εἰς οἶνον τὸ προϊόν τῆς ἀμπέλου των. 2)
Διότι μὴ ὑπαγομένων ὡς ἐκ τούτων τῶν ἰδιο-
κτῆτῶν ἀμπέλων οὐτε εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν
οἴνεμπόρων οὐτε εἰς τὴν τῶν οἴνοπωλῶν, ἀν' ἐσκό-
πει ὁ νόμος νὰ περιλάβῃ καὶ αὐτοὺς, ἤθελεν ἐκ-
φραστῆ ῥητῶς καὶ σαφῶς ὅπως καὶ δι' ὅλους
τοὺς ἄλλους ἐπιτηδευματίας.

3) Διότι εἴαν οἱ μετασχηματίζοντες εἰς οἶνον
τὸ προϊόν τῶν ἀμπέλων τῶν χαρακτηρηθῶσιν
ὡς ἔμποροι καὶ κερδοσκοποὶ, δεῶν νὰ χαρακτη-
ρῶσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ οἱ πωλοῦντες ἄπλως τὰς
σταφυλάς τῶν ἀμπέλων τῶν εἰς συστηματικὸς
οἴνεμπόρους, ἐκτὸς δ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ οἱ σταφι-
δοκτῆμονες, καθότι οὐδεμίαν διαφορὰν μεταξὺ αὐ-
τῶν ὑπάρχει, ἀλλ' ἅπαντες ἐπιχειροῦσι τὴν πώ-
λησιν τῶν προϊόντων τῶν κτημάτων των.

4) Διότι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ οἱ ἰδιοκτῆ-
ται ἀμπέλων οἱ μετασχηματίζοντες τὸ προϊόν
αὐτῶν εἰς οἶνον, ὑπάγονται ὡς καὶ οἱ μὴ μετα-
σχηματίζοντες αὐτὸ ὡς καὶ οἱ σταφιδοκτῆμονες
εἰς τὴν α'. ἐξαιρέσει τῶν ἀρθρῶν 7 τοῦ ἀπὸ 16
Ἀπριλίου 1867 νόμου περὶ φόρων τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων, καὶ ἐπομένως ὄσιν ἀπηλλαγμένοι φόρων
ἐπιτηδεύματος· καὶ

5) Διότι οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐπλήρωσαν
οὗτοι φόρον τοιοῦτον, δὲν ἐπῆλθε δὲ μεταγενέ-
στερός τις νόμος καθιστῶν αὐτοὺς ὑποχρέους πρὸς
τοῦτο.

Εὐελπιστοῦμεν ὅθεν, ὅτι ἡ Σὴ ἐπιτροπὴ θέλει
ἐξετάσει μετ' ἐπιστάσεως τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ
θέλει ἀποφανθῆ ὡς δεῖ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. ΤΣΕΛΟΣ
δικηγόρος.

Τὰ δάση.

Κύριε Συντάκτα.

Ἐπειδὴ τόσος γίνεται κατ' αὐτὰς λόγος περὶ
τῆς διὰ τοῦ πυρός καταστροφῆς τῶν δασῶν καὶ
περὶ τῶν μέσων δι' ὧν δυνάμεθα νὰ σώσωμεν αὐτὰ
ἐκ τοῦ θλέθρου, ὑποβάλλω καὶ ἐγὼ τὴν περὶ τού-
του ταπεινὴν γνώμην μου καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ
τὴν ἀνακοινώσῃτε διὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος
εἴαν τὴν εὐρητὴ ἀξίαν προσοχῆς.

Ἀφοῦ ἡ φύλαξις τῶν ἡμετέρων δασῶν ἀπεδεί-
χθη σχεδὸν ἀδύνατος, καὶ δὲν ἐγένετο δυνατόν
νὰ γίνωσι σεβαστὰ παρ' ἡμῖν τὰ δάση οὔτε διὰ
τῆς τιμωρίας τῶν γενομένων ἐκάστοτε ἐνόχων τῆς

καταστροφῆς των, οὔτε διὰ τῆς πεποιθήσεως τῆς
χρησιμότητός των, νομίζω ὅτι ἐδυνάμεθα νὰ προ-
φυλάξωμεν αὐτὰ διὰ τῆς ἀρωγῆς τῆς ἐκκλησίας
καὶ τοῦ φόβου τῆς αἰωνίας κολάσεως. Φρονῶ λοι-
πὸν ὅτι εἴαν εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις
καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρότερα χωρία, ἀνεγινώσκοντο
φοβερὰ ἐπιτίμια κατὰ παντός καταστρέφον-
τος καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὰ δάση ἡμῶν καὶ τὰ
ἐπιτίμια ἢ οἱ ἀφορισμοὶ οὗτοι ἐγένοντο κατὰ τρό-
πον δυνάμενον νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὴν
φαντασίαν τοῦ λαοῦ, καὶ ἰδίως τῶν ἀγορῶν χω-
ρικῶν καὶ ἀγροικότερων ποιμένων, νομίζω λέγω
ὅτι ἐδυνάμεθα νὰ προφυλάξωμεν τὰ ὑπάρχοντα
δάσα ἐκ τῆς κακοβούλου καταστροφῆς καὶ νὰ ἐ-
ξασφαλίσωμεν ἐκεῖνα τὰ μέρη ἅτινα ἠθέλαμεν
προσδιορίσει εἰς ἀναδάσειν.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅσον καὶ εἴαν ἦναι ἀθηναῖος
καὶ ὅσον καὶ εἴαν ἐγκατελείφῃ ὑπὸ τῶν λειτουρ-
γῶν τῆς ἐκκλησίας εἰς τὰς ὁρμὰς καὶ τὰ πάθη
του, φρονῶ ὅτι διὰ τινὰς τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν
ἐκφάνσεις διατρεῖ ἀκόμη πολὺ σεβασμὸν καὶ φό-
βον, τοιαύτην δὲ θεωρῶ τὰ ἐπιτίμια ἢ τοὺς ἀφορι-
σμοὺς, ὅποταν μάλιστα ταῦτα περιβάλλονται τὸν
καταπλήσσοντα τὴν διάνοιαν τῶν ἀπλουστέρων
ἐπιβάλλοντα καὶ φοβερὸν ἐκεῖνον τύπον, ὡς εἶναι
ὁ μέγας λεγόμενος ἀφορισμὸς μετὰ μελανὰ κηρία
κλπ. Διὰ τοῦ φόβου τοῦ ἀφορισμοῦ εἰς πολλὰ
τῆς Ἑλλάδος μέρη, ἀποδίδονται κλοπιμαῖα, ἀπο-
καλύπονται ἐγκλήματα καὶ ἐπιστρέφονται τὰ ἀδί-
κως ἀφαιρεθέντα. Ἦν δὲ παρατηρεῖ καὶ ὁ ἡμέτε-
ρος γεωπόνος κ. Π. Γεννάδιος, ἐν τινι τελευταίως
ἀναδημοσιευθείσῃ διατριβῇ του, «ὁ προσεκτικὸς
παρατηρητῆς τῶν ἀφορώντων τὰ δάση πραγμά-
των θὰ εἶδεν ὅτι κατὰ κανόνα οἱ ἡμέτεροι χω-
ρικοὶ, οἱ λίαν ἀσπλάγχχνος καὶ ἀκηδῶς φερόμενοι
πρὸς πᾶν μὴ ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτοὺς χρησίμον
δένδρον, συνήθως σέβονται τὰ παρὰ τὰ παρεκ-
κλήσια καὶ τὰς μονὰς δένδρα καὶ δάση, οὕτω δὲ
ταῦτα ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν διαφόρων ἀγίων δια-
φεύγουσι τὸν πέλεκυν ἢ τὸν πυρσὸν τοῦ γεωργοῦ
καὶ τοῦ ποιμένου.» Ἐάν λοιπὸν διὰ τοῦ ἀφορι-
σμοῦ τὴν ἰεράν ιδιότητα τῶν παρὰ τὰ ἐκκλη-
σῖδια καὶ τὰς μονὰς δένδρων, περιψώμεν εἰς
ὅλα ἡμῶν τὰ δάση, ἀναμφιβόλως τὸ ἔργον τῆς
καταστροφῆς αὐτῶν, εἴαν δὲν παύσῃ ἐντελῶς, πάν-
τως θὰ μετριασθῇ οὐσιωδῶς. Τὰ λοιπὰ θὰ συμ-
πληρώσωσιν ἡ εὐσυνείδητος φύλαξις τῶν δασῶν,
ἡ παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν καταστροφῶν,
ἡ διδασκαλία τῶν ἀπλουστέρων περὶ τῆς χρησι-
μότητος τῶν δασῶν καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον πει-
στικὸν ὅπερ ἡ Κυβέρνησις ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον
νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν πρὸς διάσωσιν τῶν ἡμε-
τέρων δασῶν.

Τὸ μέτρον ὅπερ προτείνω δὲν πρέπει νὰ παρο-
ραθῇ ὡς ἡπυγέρημα δεισιδαιμονίας καὶ λείψανον
ἄλλων παρωχημένων χρόνων, διότι φρονῶ ὅτι
πᾶν μέτρον ἀφορὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δημοσίου
συμφέροντος, πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν
ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ εἰς
ὃν ἀποβλέπει· μὴ πλανώμεθα δὲ περὶ τοῦ ἑλλη-
νικοῦ λαοῦ, διότι οὗτος ἔχει ἀκόμη πολλὰς δεισι-
δαιμονίας ἄς δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιοῦμεν ἐπ'
ἀγαθῷ αὐτοῦ, καὶ φέρει ἀκόμη πολλὰ ῥάκη τῶν
παρωχημένων χρόνων ἅτινα ἐφ' ὅσον δὲν ἀπέβαλε
δυνάμεθα συρράπτοντες αὐτὰ νὰ τὸν καλύψωμεν·
ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι καίει ἐν δάσος δέκα ἢ
εἴκοσι χιλιάδων ὥραιων δένδρων διὰ νὰ διαθρήψῃ
δέκα ψωρογίδια του καὶ θερμαίνεται εἰς τὴν πυ-
ρὰν ἄλλου δάσους στεριεύων περὶ αὐτὸν τὰς πηγὰς
τῆς ζωῆς καὶ τῆς εὐημερίας.

Ἡμέτερος
Φιλόδημος.

Σημ: τοῦ «Φορολογουμένου».— Ἀντὶ ἰδίας
γνώμης περὶ τῆς ἀνω ἐκφερομένης ἰδέας, παραθέ-
τομεν σχετικὴν γνώμην τοῦ εἰδικοῦ περὶ τὰ τοιαῦ-
τα κ. Π. Γενναδίου, γεωπόνου, ὡς εὐρίσκομεν
αὐτὴν ἐν διατριβῇ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τὰ
δάση μας».

Εάν έβλαψεν ημάς κατά τι ο χριστιανισμός, λέγει ο κ. Γεννάδιος έβλαψε, βεβαίως κατά τοῦτο εἶτι δὲν ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ τὰ δάσκη, ἀίτια, ὡς γνωστὸν, ἢ θρησκεία τῶν προπατόρων μας ἐαχέτιζε μετὰ τοῦ θεοῦ. Τίς ἀγνοεῖ τὰς Λουράδας καὶ τὰς Ἀμαδρουάδας, τίς δὲν γνωρίζει τὸ σέβας, ὅπερ ἐνέπνεον τὰ δάση εἰς τοὺς πιστοῦς, τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὴν ἀγάπην, ἣν οὗτοι εἶχον πρὸς τὰ δένδρα ἐν γένει, καὶ τὰς τιμωρίας αὐτῶν ὑπὸ τῶν θεῶν ὑφίσταντο οἱ ἀσπλάγχχνως πρὸς ταῦτα φερόμενοι; Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἤκουσέ ποτε τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ νὰ περιγράρῃ τὴν καλλονὴν τῶν πυκνῶν ἐκ πλατάνων δενδροστοιχιῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος;

Ἀτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα δύναται νὰ θεωρηθῆ, ὅτι ὁ Μωϋσῆς, ἐξαγαγὼν τοὺς Ἑβραίους τῆς Αἰγύπτου καὶ ὀδηγήσας αὐτοὺς, οὐχὶ εἰς ὄρυμνα ἀλλ' εἰς ἔρημον, συνείθεεν αὐτοὺς νὰ διαπορῶσι πρὸς τὰ δάση. Ἡ γνωστὴ πρὸς τὰ δένδρα ἀκηδία τῶν Ἑβραίων μετεδόθη καὶ εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἐπηύξησε δὲ αὕτη καὶ μετετρέπη εἰς εἶδος ἐμφύτου μίσους ἕνεκα τοῦ παραδείγματός τῆς διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου κακαστροφῆς, ἣν τίς ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας διενεργεῖτο ὑπὸ τῶν διαφόρων κατακτητικῶν τῆς ἡμετέρας χώρας πρὸ τῶν ὀρθολογικῶν καὶ ἐν τοῖς κτήμασιν ἡμῶν. Ἀλλ' ὁ προσεκτικὸς παρατηρητὴς τῶν ἀφορώντων τὰ δάσκη πραγμάτων θὰ εἶδεν, ὅτι κατὰ κανόνα οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ, οἱ λίαν ἀσπλάγχχνως καὶ ἀκηδῶς φερόμενοι πρὸς πᾶν μὴ ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτοὺς χρησίμον δένδρον, συνήθως σέβονται τὰ παρὰ τὰ παρεκκλήσια καὶ τὰς μονὰς δένδρα καὶ δάση, οὗτω δὲ ταῦτα ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν διαφορῶν ἀγίων διαφεύγουσι τὸν πέλεκυν ἢ τὸν πυρσὸν τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ ποιμένος. Τὸ γεγονός τοῦτο, ὅπερ ἰσχυρὰ κατὰ τὰς ἀνά τὴν Ἑλλάδα περιοδείας ἡμῶν παρετήρησα, ἠδύνατο οἱ ἀρμόδιοι νὰ χρησιμοποιοῦσι καὶ νὰ καλλιεργήσωσι πρὸς ὄφελος τῶν ὑπολειφθέντων δασῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Εἰς νεαρὰς χώρας, ἐν αἷς προαιώνια εἴς ἐμποδίζουσι τὴν ἀπότομον χρησιμοποίησιν νομοθετημάτων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν μεθόδων δραστικῶν λειτουργειῶν ἐν πεπολιτισμένοις τόποις, ὁ νομοθέτης, ὁ ἀρμόδιος λειτουργὸς δὲν νὰ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν πρωτίστως τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φηθειῶν χωρῶν ἀκριβῶς, δὲ διότι παρ' ἡμῖν, προκειμένου περὶ δασῶν, ποτὲ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ὑγιὲς αὕτη ἀρχή, ἡ ἐμφυτος ἡμῶν πρὸς πᾶν ξένον καὶ ἀπροστάτευτον δένδρον ἀσπλάγχχνια, ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῆ ἐκορυφώθη. Τοιαῦτα εἶναι ἡ ἀνατροφή ἡμῶν καὶ ταύτην πρέπει νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, προκειμένου νὰ λάβωμεν μέτρα ὑπερ τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμετέρων δασῶν.

Εμπορικὸν δελτίον.

Ἐν Πάτραις τῇ 21 Αὐγούστου 1887.

Κατὰ τὴν λήγουσαν ἑβδομάδα ἔλαβον χώραν πολλὰ ἀγοραπωλησιαὶ ἐπαρχιακῶν σταφίδων εἰς τὰς ἀπολλοῦτος τιμὰς, ἀναλόγως τῆς ποιότητος ἐκάστης παραγωγῆς. Οὕτω, καρπὸς Πύλου, Αἰγυδιῆς, Μεθώνης καὶ Κορώνης ἐπληρώθη δρ. 206—210, Εἰμποῦ 212—214, Γαργαλιάνων 214—215, Φιλιατρῶν 217—219, Κυπρισίας 218—220 καὶ Μεσολογγίου 220. Ὡς ἐκ τῶν τιμῶν τούτων καταδεικνύται ἡ ἀγορὰ τῶν σταφίδων ὑπεστρέφθη κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Μεγάλῃ ζήτησιν ὑπῆρχε διὰ τὰς κατωτέρας ποιότητας αἰτίνες ἐνφ' ἄλλοιον 198—200 δρ. ἤδη ἠγοράσθησαν πρὸς δρ. 206—210. Καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας ποιότητας ἐπλήθη ποιά τι ἀνατίμησις, ἀγορασθέντων ποσῶν τινῶν ἀντὶ δρ. 212—220.

Εἰς Καλάμας καὶ Νησίον ἠγοράσθησαν ἐκατοντάδες τινὲς τόνων πρὸς δρ. 220—224 ἴσθι εἰς χύμα ἢ σάκκους. Ὁμοίως ἠγοράσθησαν εἰς Γαργαλιάνους 300 χιλ. πρὸς δρ. 223 καὶ 400

χιλ. πρὸς δρ. 220. Εἰς τὰς τιμὰς ταύτας δυσκόλως δύναται τις νὰ εὕρῃ σήμερον καλὸν πωλητὴν, καθόσον πανταχοῦ αἱ τιμαὶ ὑψώθησαν, ἢ δὲ μικροτέρα τιμὴ εἶνε ἢ τῶν δρ. 225 ἴσθι.

Ἡ παρακαταθήκη τοῦ λιμένος μας, αὐξήθεισα διὰ νεωτέρων αὐξήσεων, συμποσοῦται εἰς 3, 000 000 ἐνετικῶν λιτρῶν.

Τὰ πρῶτα ἀτμόπλοια τὰ φθάσαντα εἰς Ἀγγλίαν ἐπόλησαν ἐπαρχιακὸν προῖον πρὸς σελ. 29—30)6, Πατρῶν 32—34 καὶ Αἰγίου 35—42. Αἱ τιμαὶ αὗται μὲν καλύπτουσι τὰ ἔξοδα τῶν φορτωτῶν, εἰς πολλοὺς μάλιστα προσγίνονται καὶ μικρὰ τις ζημία. Ἐντεῦθεν δὲν ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις διὰ τὸν καλὸν ἐπαρχιακὸν καρπὸν, ἢ τιμὴ τοῦ ὁποίου κλίνει πρὸς μικρὰν ἐκπτώσιν ἐνφ' ἑαυτῶν ὑπάρχει πολὺ μεγάλη ζήτησις διὰ τοιοῦτον κατωτέρας ποιότητος καὶ ἴσως συντόμως ἔχονμεν νέαν ἀνατίμησιν αὐτοῦ, συνεπεὶα τῆς ἐκ Γαλλίας ζήτησεως.

Εἰς Μασσαλίαν ἐγένοντο προπωλήσεις τινὲς πρὸς φρ. 42—42,50 καὶ εἰς Βορδῶ καὶ Παρισίου πρὸς φρ. 42 c&b. Αἱ τιμαὶ αὗται εἶναι ἀναντιρρήτως λίαν ἱκανοποιητικαὶ διὰ μόνου τοὺς παραγωγούς, εἰς δὲ τὸ ἐμπόριον δὲν μένει οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῶν κόπων καὶ τῶν κινδύνων.

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Καλαμῶν εἰδήσεις μᾶς γνωρίζουσι, ὅτι νέα ὑψώσις ἐπέβη εἰς τὰς τιμὰς πωληθέντων 300 T εἰς τὰς δραχμάς 225 ἴσθι, ἣδη δὲ οἱ κάτοχοι ἀξιοῦσι λ. 61 δι' ἐκάστην ὀκτὸν ἴσον πρὸς δρ. 228—75 ἴσθι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διεξαχθεῖσα ἐνταῦθα ἐκλογή διεξήχθη ἐν πάσῃ τάξει καὶ ἡσυχίᾳ καὶ ἐν πολλῇ ἡρεμίᾳ τοῦ κοινοῦ φρονήματος.

— Βουλευτὴν ἀνέδειξεν ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων τὸν κ. Στεφανόπουλον ἀνεψιὸν τοῦ ἀποβιώσαντος Βουλευτοῦ.

— Ἡ πόλις ἡμῶν ἰδιαιτέρως ὑπερέψφησε τοῦ κ. Ἀρ. Οἰκονόμου, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν.

— Ἐφ' ὅσον γνωρίζεται πλειότερον ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα κοινοῦ ὁ φορολογικὸς κατάλογος τῶν ἐπιτηδεύματων, ὡς συνετάχθη ὑπὸ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων οὐδεμίαν ἐχόντων γνώσιν τῶν φορολογικῶν διαβαθμίσεων τοῦ νόμου, οὐδὲ δυναμίαν νὰ διακρίνωσι τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς ἐκάστην τῶν διαβαθμίσεων ἐκείνων, ἐπιτοσοῦτον ἡ ἀγανάκτησις ἀποβάλλει γενικὴ καὶ διηλοῦται κατὰ πολλοὺς τρόπους. Φαίνεται ὅτι οἱ συντάξαντες τὸν κατάλογον ἐκείνον ἤσαν νήφοντες, διὰ νὰ ὑποπέσωσιν εἰς τὸσα λάθη ὅσα οἱ φορολογούμενοι καὶ εἰς πλείοτερα μάλιστα ἀκόμη, διότι ὁ κατάλογος οὐ μόνον οὐδένα τῶν φορολογουμένων ἔταξεν εἰς τὴν οἰκίαν τάξιν, ἀλλ' ἀπέδωκεν ἐπιτηδεύματα εἰς πολλοὺς αἰτίνες δὲν ἔχουσι τοιοῦτον. Εἴπομεν ὅτι παρομοία σύνταξις φορολογικοῦ καταλόγου ἀποβλέποντος εἰς σπουδαιοτάτην φορολογίαν, ἐξήγειρε γενικὴν ἀγανάκτησιν παρ' ἡμῖν, ὅχι τόσον διὰ τὴν ἀδικον ζήτησιν ἣτις ἀπειλεῖται τοῖς φορολογούμενοις, ὅσον διὰ τὴν περιφρόνησιν ἣν μαρτυρεῖ πρὸς τὸ φορολογούμενον κοινὸν ὅπερ ἐξέλαβον οἱ συντάξαντες τὸν κατάλογον ὡς στάδιον ἐπιδείξεως καὶ πρὸς ἐξασκήσιν τοῦ ἀνοήτου ταμειατικοῦ πνεύματος ὑφ' οὗ ἐμφοροῦνται. Ὁ κατάλογος οὗτος ὡς συνετάχθη ἔπρεπε ν' ἀκυρωθῆ ἐξ ὀλοκλήρου, οἱ δὲ συντάξαντες αὐτὸν ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῶσι. Ταῦτο ἐσκόπει νὰ ζητήσῃ ὁ παρ' ἡμῖν ἐμπορικὸς σύλλογος ἂ' Ἐρμῆς, ὃν ἐν δυσίαν αὐτοῦ συνεδριάσειν ἀπησχόλησε τὸ ἀντικείμενον ταῦτο, ἀλλ' ὁ κ. Νομάρχης ἀπέτρεψε τὸ Σωματεῖον ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ταύτην, διαθεσπιάσας τὸν κ. Πρόεδρον αὐτοῦ, ὅτι ἀναγνωρίζει ὅλην τὴν ἀτασθαλίαν ὑφ' ἣν συνετάχθη ὁ κατάλογος, καὶ ὑποσχεθεὶς ὅτι κατὰ τὴν ἐκδικασίαν τῶν ὑποβληθησομένων κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεων θέλουσι ληφθεῖ ὑφ' ὄψιν ὅλα τα εὐλόγια παράπονα τῶν φορολογουμένων καὶ ὅτι ἡ διανομὴ τῶν

φορῶν γενησεται κατὰ τὸ ὄρθον καὶ τὸ δίκαιον. Ὁ Σύλλογος εἰς τὸν δ. κ. Πρόεδρον ἀντιπροέβη ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτοῦ συνεδριάσει τὴν διαθεσπιάσασιν ταύτην τοῦ κ. Νομάρχου, ἠκέσθη εἰς αὐτὸν, ἐκφράσας τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὴν ἐξέλιξιν ἐπιτοσοῦν νὰ δικάσῃ τὰ παράπονα τῶν ἐνισταμένων ἐπιτροπῆν. Οὐχ ἤττον ἀνέθετο εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἡμελῶν του ὅπως αὕτη διαφωτίσῃ τὴν δικάσοῦσαν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν καλὴν καὶ ὄρθην διαθεσπιάσασιν τῶν φορολογουμένων καὶ εἰς τὴν διὰ τῶν ἐπιτοσοῦν τῆς ἐπανόρθωσιν τῶν γενομένων ἀδικιών. Ἐπιζόμεν ἀδιστακτικῶς καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τὴν λελογιζομένην καὶ δίκαιαν ἐργασίαν τῆς ἐπισήμου ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ τὰς γνώσεις καὶ τὴν εὐκρίνειαν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου.

— Ὁ ἐνταῦθα Ταμίης κ. Φ. Μαυρομαμάτης ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀντ' αὐτοῦ διωρίθη ὁ κ. Ἰωάννης Ἐλευθερίου ὅστις ἦλθεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐνταῦθα κομιστῆς τῆς παύσεως καὶ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τοῦ ταμείου διαταγῆς. Τὰ αἰτία τῆς παύσεως τοῦ κ. Μαυρομαμάτη εἰσι κοινῶς γνωστὰ ἐνταῦθα διὰ νὰ μὴ ᾖται ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐνταῦθα. Βάσιμα καὶ εὐλόγια παράπονα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν ἀποστολὴν ἐνταῦθα οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις ἐλθὼν πρὸ τινῶν ἑβδομάδων ἀντελήφθη ἰδίαις αἰσθήσεσι τὴν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀτασθαλίαν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκείνου, ὅστις παρ' ἡμῖν ἐδείχθη ὑπαλλήλος τοῦ χειριστοῦ εἶδους καὶ διὰ τῆς κακῆς πολιτείας του, τῆς ἀνοικειοτάτης συμπεριφορᾶς του, καὶ τινῶν ἄλλων διαθέσεων ὑπόπτου φύσεως, εἶχεν ἐξεγείρει ἐνταῦθα τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν. Φαίνεται δὲ ὅτι πάντα ταῦτα ἐπιστῶθησαν ἀναμφισβητήτως παρὰ τὴν κεντρικὴν διοικήσιν, διότι ὁ κ. Μαυρομαμάτης ἀπεπέμφθη τῆς ὑπηρεσίας, ἀνευ ἐνδοιασμοῦ ἢ περιστροφῶν, μ' ὅλον ὅτι εἶχεν ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰρήματα ἐξ ἐκείνων αἰτῶν καθιστῶσιν ὑπαλλήλους τινὰς ἀπαραιτήστους καὶ δι' ὃ ὁ κύριος οὗτος ἐναθρύνετο δημοσίᾳ. Ἐπιζόμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐν τῇ μερίμνῃ ἣν ἀπὸ τινος ἐπιδεικνύει πρὸς τὴν ἀμειπτον διαχείρισιν τοῦ δημοσίου πλοῦτου καὶ τὴν προστασίαν τῶν φορολογουμένων κατὰ τῆς ἀσχυροκερδείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δὲν θέλει ἀρκεσθεῖ εἰς μόνον τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσιν τοῦ κ. Μαυρομαμάτη, ἀλλὰ θέλει διατάξῃ δικαστικὴν ἀνάκρισιν περὶ τῆς ἐνταῦθα πολιτείας του, περὶ ἣς πολλὰ λέγονται. Οὐχ ἤττον διὰ τῆς ἀπολύσεως ταύτης τὸ ὑπουργεῖον εὐπρέστησε τὸ ἐνταῦθα κοινὸν καὶ εἰδείξεν ὅτι δὲν ἔχει ἀδιαφόρως πρὸς τὰ εὐλόγια καὶ βάσιμα παράπονα τῶν φορολογουμένων. Ἐν τῇ ἀπόλυσει ταύτῃ ὁ φορολογούμενος εὕρσκει καὶ ἱκανοποίησιν ἀτομικὴν ἐφ' οἷς πρὸ αὐτοῦ ἔγραψεν ἀπρεπέστατα ὁ κ. Μαυρομαμάτης εἰς ἐγγύριον φύλλον ἀποπειρώμενος ν' ἀπαντήσῃ εἰς τινὰς αἰτιάσεις, ὅς κατὰ καθῆκον καὶ ὑπεκοντες εἰς παρακλήσεις πολλῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν ἐποιήσαμεν πρὸς αὐτὸν πρὸ τινῶν ἑβδομάδων. Ἐδυνάμεθα ἤδη μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τὴν ν' ἀναλύσωμεν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀπάντησιν αὐτοῦ καὶ νὰ δειξώμεν ὅτι τὸ καπηλικὸν ἦρος οὐδόλω προσήκει ὑπαλλήλοις ἀξιοῦσι σεβασμὸν πρὸς πᾶσι καὶ ὅτι οἱ ἱπποτικοὶ τρόποι, ἐν οὗ δέοντι ἐκδηλοῦμενοι, καθιστῶσι γελοῖους τοὺς ἐπιτηδῶν ὁμένους αὐτοὺς, ἀλλ' ἀρκούμεθα εἰς τὴν δοθεῖσάν ἡμῖν ἱκανοποίησιν διὰ τὸν τρόπον τὸσον ἐπισήμου καὶ εὐχόμεθα τῷ κ. Μαυρομαμάτῃ κατευόδιον.

Εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ κ. Ἰω. Στεριώτου εὐρίσκονται ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑποδηματοποιεῖου

ΑΝΤΙΣΤΗΝΙΟΥ ΒΙΔΑΛΗ

ὑποδηματὰ ἑτοιμα ἀνδρικά καὶ γυναικῆ ἀρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι δέχεται καὶ νέας παραγγῆλιας.